

શ્રી નવિન
વિચાર તરંગ જ્ઞાન ઉપદેશ
ભજનાવળી.

કીર્તન ચાર આના.

૨૫૦૬૨

વીસમી સદીની નવીન શોધ. સંગ્રહણી (ગણતી) માટે અમૃતમય ઉપાય.

પ્રતિષ્ઠિત અને વિદ્વાન વૈદ્ય ડાક્ટરોની દવા ખાઈ
કંટાળેલા, સંગ્રહણી (ગણતી) મુંઝઈના ઝાડા, અતિ-
સાર અને આંતરડાના ક્ષયથી પીડાતા નિરાશાજનક દર્દીને
આશિર્વાદરૂપ થઈ પડેલી આલીસ વરસના અનુભવની
રામબાણુ દવા માટે રૂબરૂ મલો યા સવાલપત્રક મંગાવો.

અમારું ખાલાનંદ બચ્ચાંઓને રૂઘપુષ્ટ આનંદી
અને સુંદર બનાવે છે. કીંમત રૂ. ૦-૧૨-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

તા. ક. તથા દરેક રોગની રામબાણુ દવાઓની મલાર
અમારે ત્યાંથી મળશે.

પત્ર વ્યવહાર નીચેના સરનામે કરવો.—
માણુસાવાળા માસ્તર કે. જી. પટેલ એન્ડ સન્સ.

સ્મૃ સ્પેસીઆલીસ્ટ

કાલુપુર ડાંડીગરાની પોળ, તંબુરાગરાની ખડકીમાં

ધર નં. ૩૫૬—અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક

૧૫૦૩૧

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ પિત્તર લેરંગ કાવ્ય ઉપદેશ
અમૃતલાલ

વિગ્રહ ૨ - ૧૬

શ્રી ગુરુભ્યો નમઃ

વિચાર તરંગ જ્ઞાન ઉપદેશ ભગવાવળી.

રચનાર.

સ્વામી. રામપુરી ઉંકારપુરી

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર.

કેશવલાલ ભગનલાલ દુધવાલા.

કાલુપુર રોડ-અમદાવાદ.

તથા

સોમચંદ કેશવલાલ શાહ.

પંચભાઈની પોળ-અમદાવાદ.

સને ૧૯૬૭ ના ૨૫ મા આઠ પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવી

સર્વ હક કેશવલાલ ભગનલાલ દુધવાળાએ પોતાને

સ્વાધીન રાખ્યા છે માટે કોઈએ છાપવું છપાવવું નહીં.

સુધારા વધારા સાથે આવતી ત્રીજી પ્રત ૪૦૦૦

—૦—

મંત્ર ૧૯૮૬

મંત્ર ૧૯૨૯

ધી રાયલ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં પટેલ રાયચંદ હીરાચંદે છાપી.

કે. કાળુપુર કપાસીઆ મળર-અમદાવાદ.

કૌતમ ચાર આના.

गोपीराजशुक्लके। वेयनार शुक्लसेलरो तथा योपडीयो।

વેચનાર ફેરીઆઓને ખુશ ખખર.

હાલમાં અમારા તરફથી સસ્તા અને સારા સુશોભીત પુંકા-
વાળા રંગીન શાહીથી લપકાઈયું પુસ્તકો છપાઈ બહાર પડ્યા
છે. ને બીજા નવા નવા છપાઈ બહાર પડે છે માટે એકવાર હ-
મારી મુલાકાત લેવાથી ખાતરી થશે ને આપનું નામ નોંધાયશે
તો નવા છપાતા પુસ્તકો આપને જણાવતા રહીશું.

❀ ગામેગામ એજન્ડો જોષએ હ. ❀

तमे जीन्ने वहेपार करता हे। तेनी साथे वीस पय्तीस इपी-
आना हमार! छपावेला सारा सस्ता सुशोभीत पुस्तके। रामशे-
तो हुंकी मुडीमां घण्टा सारा लाल भेगवी शकशा। अभाई ठंडाथुं-
केशवलाल भगनलाल दुधवाणा—कालपुरसे।३ अमदावाद.

सर्व प्रकारना रसालंकारोर्थी छलाछल ओक रसिक नवलकथा

રસિક મેના.

આ નવલકથામાં કેટલાક માણસો વ્યાજના લોભથી તેમજ માણસની પરીક્ષા કર્યા સિવાય ગુણકાના પ્યારમાં પડી ખુવાર થઈ જઈ શરીરની તેમજ પૈસાની ખુવારી કરે છે, છતાં ખર્ચર પડતી નથી અને વ્યાજના લોભમાં ભરાઈ જઈ તેની કપટ જગ્યામાં ફસાઈ પડે છે અને આખરે મરણની અણીપર આવી જાય છે, અને છોકરાઓને ભણાવવા તથા કેળવણી આપવાથી તથા પરદેશ વંદવાથી શા શા ફાયદા થાય છે, તથા સ્ત્રી પતિનો ધર્મ કેવો છે વિગેરે વિષયોથી ભરપુર આ પુસ્તક છે, માટે તાકીદે મંગાવાં કીમત ફક્ત આઠ આના છે. ટપાલ ખર્ચ જુદું.

‘मणवानु’ ठेका—केशवलाल भगनलाल दुधवाणा.

कलुप्र रोड—अमनावाह

વિચાર તરંગ જ્ઞાન ઉપદેશ ભજનાવળી.

દેવી પ્રાર્થના ૧

નમુ' હુંતો નીસદીન સરસ્વતીને
પ્રથમ સ્તુતી કરે, હું તુજની
ઈશ્વરી તુ ખરી, દીલધરી, મન ઠરી
તારણ મારણ, તમે આધારણ નીસદીન
પ્રેમપૂર્વક વિનવું તમને
રીઢી સીઢી દેજો અમને
રસના દાયક થજો સૌને નીસદીન

પ્રભાતિયાં ૨ રાગ રેન સારી જાગી મેતો

જય જય સીવ સુત, ગણપતી દેવા
ગણપતી દેવા હુંતો, કરે તારી સેવા જય જય
સુભ કામ ઇચ્છું આજે, પુણી કરજે મારા કાજે
રીઢી સીઢી તમને છાજે, દયાળુ છા દેવા જય જય
દાસ પાપ હરજે મારા વિઘ્નદુર કરજે સારા
સર્વાંગતે રાખો તારા, ધર થાળ મેવા જય જય
ઇચ્છું કાવ્ય કરવા તારા, મતી પહોચે નહી મારી
દાસ તારો લેજો ધારી, આપો બુઢી સેવા જય જય
અલ્પ મતી મારી જણો, દયા સીંધુ પ્રેમ આણો
ગાઉ શું હું તારા ગુણો, સદા ઇચ્છું જય ય

પ્રભાતીયાં ૩ રાગ જય ગણેસ જય ગણેસ
 ઉઠી નંદલાલ રવાલ, રાહ દેખે તોરી ઉઠીએ
 રાહ દેખે તોરી શ્યામ, નંદકે કિશોરી
 ભોર ભય ચક્રે જંગ, કરત કિલ કોરી
 મેના પોપટ નાદ કરત, ખેલત મયુર મોરી ઉઠીએ
 દીપક જોત મંદ ભયે, પનીયા જાત ગોરી
 ગ્વાલ બાળ ગોવા છાડ, ઠાડ અંગન તોરી ઉઠીએ
 રામપુરીદાસ તોરે, પુરે આસ મોરી
 સેવક જનકી સહાય કરે, વિનંતી સુના થોરી ઉઠીએ

પ્રભાતીયાં ૪ રાગ સદર

આઠએ અજરાજ આજ, નંદકે દુલારે
 નંદકે દુલારે શ્યામ, મોર મુગટ વારે આઠએ
 કાનન કુંડળ શાભત આપ, પિતાંબર ભારે
 મુક્તા હાર ગલે બીરાજે, બનસી કર વારે આઠએ
 શકળ જગત સેવત તુમહી, મોહી અજનારે
 નારદ સારદ ધ્યાનજ થરત, અઘ્ના મુનીસારે આઠએ
 જગત જનોડી સહાય કરત, પુરત આસ સારે
 ગુર પ્રતાપસે કહેત રામપુરી, હમ દાસ તીહારે આઠએ

પ્રભાતીયાં ૫ રાગ સદર

ધાઠએ અજ રાજ તુમ, ધેનુ દમત સારી
 ધેનુ દમત સારી શ્યામ, વાર કરે હમારી ધાઠએ
 ગ્વાલ બાળ કરત પોકાર, પડત મેર ભારી
 ત્રાહે ત્રાહે ગોવા કરત, પડત થરણી સારી ધાઠએ
 સુનત પોકાર દોડકે હરી, ટચલી ઉંગલી થારી
 મેરકો ઉઠાય લીઆ, ગોવા બચાઈ સારી ધાઠએ

લીલા દેખે અથળે પાથે, ગ્વાલ બાળ ભારી
 શુર પ્રતાપે કહે રામપુરી, ઈચ્છુ સરણાગત તીહારી વાઙ્ગે
 પ્રભાતીયાં ૬ રાગ રેન સારી જાગી મેંતો

નંદકે નઠાર કાના, મટકી તો ફેરી
 મટકી તો ફેરિ કાના, બેયા મરેરી નંદકે

જાતી હું મે દધીયાં બેચન, બીચ ન રોકેરી
 પેયા પડુ તોરે કાના, કહુ કર જોરી નંદકે

રસ્તે બીચ રોકે કાના, નહી સોભા તોરી
 જાને કબી સાસુ જાતીયાં, તોડે ખાલ મોરી નંદકે

જસોદાસે કહુગી જાકે, હકીકત તોરી
 હીરા ચીર ફાડ ડાલે, નઠાર ભયોરી નંદકે

દાસ રામપુરી સદા, કહે કર જોરી
 સર્ણ મેંતો રખો કાના, સુનો ખાત મોરી નંદકે

પ્રભાતીયાં ૭ રાગ ઉપરના

સુનો ખાત મોરી ગોપી, કહુ થોરી થોરી
 કહુ થોરી થોરી ગોપી, મહી દાણ દારી સુનો

સાસુકું તુ કહીયો જાકે, નહી મોકુ થોરી
 મહી દાણ લઉંગા તોસે, કર બર જોરી સુનો

ડર કોઠકો રાખત નહી, સુનો ગોપી ગારી
 દેદા જલદી મોકો દાણ, સુની ખાત મોરી સુનો

કરેંગા કયા કંસ રાજ, મોસે યુદ્ધ થોરી
 રામપુરીદાસ ઠડો, દાહી કર જોરી સુનો

પ્રભાતીયાં ૮ રાગ મુજ અખળાને મોટી નીરાંત
 ગરીબ નીવાજ મારે આસરો તારો, દાસને પાર ઉતારોરે

સંસાર સાગર મહા જળ ભરીઆ, લાગે છે ખારે ખારે
 મુજ રંક પર રહેમ કરીને, બેઠી પાર ઉતારે ગરીબ
 ધર્મ કર્મમાં કાંઈ નવ સમજ્યો, કર્યા ન સુદ્ધ વીચારે
 અનીતી અધર્મમાં મસ્ત બનીને, બાંધ્યો પાપના ભારે ગરીબ
 લાખ ચોરાશી ફરી ફરી થાક્યો, આબ્યા ન એકે આરે
 રામપુરી કહે ગુર પ્રતાપે, મન મમતાને વારે ગરીબ

પ્રભાતીયાં ૯ રાગ ઉપરને

ચંદ્ર સુરજ બે જાપ અજંપા, બેલ બન્યો એક ખાસારે
 મુખમળા મુણ સીખરપર બોલે, વસીયલ ત્યાં જાં વાસારે
 હૃદય કમળમાં જોને વીચારી, અખંડ જોત પ્રકાસારે ચંદ્ર
 ઝરમર ઝરમર મેવલારે વરસે, અમૃત પ્યાલો ત્યાં ખાસારે
 હરીજન હેત કરીને જપીયે, પાપી મન પસ્તાસારે ચંદ્ર
 રામપુરી કહે ગુર પ્રતાપે, સત સગે જીવ જસારે
 ગુર ગમ જ્ઞાન ગ્રહણ કરી લેજે, વણ સમજે પસ્તાસારે ચંદ્ર

પ્રભાતીયાં ૧૦ રેન સારી જાગી મેંતો રેન સારી

બનસરીકુ ભુલ કાના, બેલન લે આયો
 બેલન લે આયો કાના, બનસરી ભુલ આયો બન
 એસો કામ તુને કીને, બીચાર ન મનમે લીને
 ઘણરા કે રેન બીચ, ભાગ તુંહી આયો બન
 સમજ્યો ન તુંહી કાંઈ, કીસ બીચ સમજાઈ
 મોપે દયા જરા ના આઈ, રાત રેહ આયો બન
 બાલ બાલ બીખરે સારે, મુગટકુ ભુલ્યો પ્યારે
 રામપુરી દાસ તોરે, ગુન તેરો ગાયો બન

પ્રભાતીયાં ૧૧ રાગ ઉગ્ર્યો અરણ્યને ભયો અજવાળો
 આદ શક્તિ અલભેલી અંબા, જગમાં જોત પ્રકાશરે
 ત્રીગુણ રૂપ મા આપનુ જોતાં, કષ્ટ બધા દુર થાસરે
 અકળ ગતી મા તારી નીહાળી, પામર આવે તુજ પાસરે
 દેવતણા દુઃખ દુર થવાને, ચડયા ભગતોની વારેરે
 અહીંસાસુર મહીંસાસુર રોળો, દેહના દુઃખ નીવારેરે આદ
 અવાસુર અંબા ખીરાજે, પાવાગઢ મા કાળીરે
 દક્ષીણમાં છે તુળજભવાની, ચુવાળ બહુચર બાળીરે આદ
 રામપુરી કહો ગુર પ્રતાપે, પુરજો સોની આસરે
 તમ ચરણનુ ધ્યાન ધરીને, રાખી બેઠા વીશ્વાસરે આદ

પ્રભાતીયાં ૧૨ રાગ ઉપરનો

કરો કરૂણા માજી તમા મારી, જાણી દાસ તમારોરે
 જાણી દાસ તમારો માજી, મુજ રંકને ઉગારોરે
 જગ વીસે જગ જોત તમારી, તારો ગમે તો મારોરે કરો
 મતી પહોંચે કંઈ નહીં મારી, કરતા તુજ વીસ્તારોરે
 રંક મનુષ્યને રાય કરો મા, રાયને રંક જો ધારોરે કરો
 કાયા બોટી માયા બોટી, જેવો કાષ્ટનો ભારોરે
 તનમન અર્પણ કર્યા મેં તમને, બાળ જાણી સુધારોરે કરો
 રામપુરી કહો ગુર પ્રતાપે, આસરો એક તમારોરે
 કષ્ટ નષ્ટ મારા દુર તો કીધા, એવા તુજ ઉપકારોરે કરો

પ્રભાતીયાં ૧૩ રાગ આઠમ્ય નંદલાલ

સેવો મારી માત સદા, પુરે આસ તારી
 પુરે આસ તારી માતા, મુણે નર નારી સેવો

અમર અચળ નામ એહુ, ભવ તારનારી
 સંકટ કાપે કાપે ભવ ભવના, દાસ નીજવારી સેવો
 મુખને આપે દુઃખને કાપે, એવી માત મારી
 હુખતી નાવ માઝ તારી, બાળ નીજ વારી સેવો
 ગુણ ગાતા પાર ન આવે, અદ્ય મતી મારી
 રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, રાખુ આસ તારી સેવો
 પ્રભાતીયાં સમાપ્ત.

ગુરૂવાચા (૧) રાગ ઝીઝાટી.

સારે સાર, સૌમા ગુરૂ ગમ છે, તત્વ જગતનો સાર
 ગુરૂગમ જ્ઞાન ગ્રહણ કરી લેજો, સહો વચનનો માર
 અનેક જન્મના સંકટ કાપે, મરે કર્મનો ભાર સૌમા
 એહુ માયાનો સંગ તજો, તજો મન અહંકાર
 પાંચ ઇંદ્રીયો વસ કરી લેજો, ગુરૂચરણ ચીતવાર સૌમા
 મુન સીખર પર મેવલા વરસે, શાન્તી નુર દીવાર
 ચંદ્ર સુરજ એ જાપ અજપા, અખંડ જોત અપાર સૌમા
 હરીજન વિરલા વિચારી લેજો, પથ પળ કરજો પોકાર
 રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, ગુરૂ વચન મન માર સૌમા

ભજન ૨ રાગ ઝીઝાટી.

તાર તાર, જગમાં ઉત્તમ આપ્યો, મનુષ્યદેહ અવતાર
 સત સંગમાં તું કાંઈ નવ શમળ્યો મુરખ મુઠ ગમાર
 કાળ આવીને ઝપટી જાસે, કાંઈ ન લાગે વાર. જગમાં
 પર નીંદા મુખે નવ કરજો, લેજો તત્વનો સાર
 પરનારી પર વનને દેખતાં, ખેડો ન કરજો વિચાર. જગમાં

તેનાથી તું ડરતો રહેજો, કરજો મુખ વિચાર
 મોહ માયાનો સંગ કરેથી, ખાય કાળનો માર જગમાં
 ગુરૂગમ જ્ઞાન મહુણ કરી લેજો, તરવા આ સંસાર
 રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, હૈયે હરખ અપાર જગમાં
 ભજન ૩ રાગ મીઠડાં ગારશ હ્યો ગારશ હ્યો.

ભજો રામ નામ નરનારી, સદાએ સુખકારી, સુખકારી
 લેજો અરજ સેવકની રવીકારી, સદાએ
 વહાલા વૈકુંઠ કેરા વાસી, ગુણ ગાય આપની દાસી
 મારી સુરતી અરણની પાસી; સદાએ
 વહાલા હૃદય કમળ મુજ વસીયા, તમે પ્રેમતણા છે રસીયા
 મુજ કર્મ પાપ સૌ ખસીયા, સદાએ
 વહાલા અલ્પમતી છે મારી, નવ જાણું જરો વીજરો
 તમ નામ તણી ગતી ન્યારી. સદાએ
 વહાલા રામપુરી તુજ દાસ, પુરો હરિજન કેરી આસ
 છે તમ અરણે વિધાસ સદાએ

ભજન ૪ રાગ ઉપરનો.

સૌ ધરો નીરંજન ધ્યાન, થસે એ સુખદાઢ સુખદાઢ
 છે જીવને એ સાચી કમાઢ, થસે એ
 છે જ્ઞાન ગુરૂગમ ભારી, તે હરિજન વીરલે વીચારી
 ધ્યુઈ ધ્યાન અખંડ ધુન ધારી. થસે એ
 હ્યો ચંદ્રમા સુરજ એ સાધી, મટી જાય બધી ઉપાધી
 ભણા અલખ નામ આરાધી, થસે એ
 કરો મુનસીખર ઘરવાસો, નહી રહે કાળનો કાંસો
 ત્યાં ખેલ રચ્યો છે ખાસો, થસે એ

ગુરુ ચરણ કમળ ચીત ધારી, કેઈ દોશ ન દેશો નરનારી
 કરો સ્મરણ વારંવારી, થસે એ
 ગુરુ નામ તણો વિશ્વાસ, રામપુરી ચરણનો દાસ
 પુરો હરીજન કેરી આસ, થસે એ

ભજન ૫ રાગ જનતળી જીવડા.

કાયાના કરતા ખેલ રચ્યો છે તેં ખાસો
 કારીગરી કરી વસાવ્યો હુંસને ત્યાં વાસો,
 કર્યો વાદી જેવો તમાસારે, કાયાના
 મુન સીખરપર અચરત દીકું, ભરી છે અમ્રત ઝારી
 અમીરસ ખ્યાલા પ્રીતે પીજે, હળીમળી નર નારારે કાયાના
 રંગ ઘેરંગી કાયા બનાવી, કામ ક્યું બહુ ભારી
 જગદ ગુફામાં ગળી બોલે, મન મમતાને મારીરે કાયાના
 કાચી માટીની કાયા બનાવી, કળા મેલી તેં સારી
 હરિજન વીરલા મનમાં સમજે, અગમ ચોતરો ભારીરે કાયાના
 સંત સમાગમ કર્યા વીના, નવ મળે મોક્ષની ખારી
 રામપુરી કહે ગુરુ પ્રતાપે, અલખ સમર મન મારીરે કાયાના

ભજન ૬ રાગ ગાડી.

પાર ન તેરો પાયો, જગત બીચ પાર ન તેરો પાયોજી
 અજબ ખેલ બનાયો, જગત બીચ પાર ન તેરો પાયોજી
 અનેક જનમ જીવ ફીરત અખંડા, મરમ તેરો નહીં આયો જગત
 કંઈ હુયો રાજ કંઈ હુયો રાની, દેવ દેવી હો પુજયો જગત
 અદ્ભુત રચના તેરી બનીહો, આપ મે આપ સમાયો જગત
 રોમ રોમ મેં તુહી પ્રગટહો, હરીજન ગુણ તેરો ગાયો જગત

બ્રહ્મા વીળુ મહેસ શેરાકુ, તુહી જાકે ડાલાયો જગત
અચળ સચળ તેરો નામ અમરહે, મુરખ ભેદ ન પાયો જગત
ચંદ્ર મુરજ દા સાથમે લેકે, સુન સીખરપે હહરાયો જગત
રામપુરી કહે ગુર પ્રતાપે, દૃઢ્યમાં દેવ દરસાયો જગત
ભજન ૭ રાગ ઈસ તન ધનકી.

સંત સમાગમ હે સુખદાઈ, પ્રેમ કરી પીયો હરી ગુણભાઈ
સાસ ઉસાસકી દારી ચલાઈ, સુનસીખર ઘર જાય સમાઈ સંત
એક અખંડ અનોપમ દરસ્યા, જોતગ જોત આય મીલાઈ સંત
જ્ઞાન દીપકસે હોત ઉજાલા, ખુલ જાય દૃઢ્ય કમળકા તાળા સંત
અખંડ બ્રહ્માંડપે હે અવોન્યાસી, મીઠજાવે વહાંપે જીવકી ઉદાસી
અમૃત ખ્યાલા પીયે જન પુરા, રહેવે નહી કોઈ દીન અધુરા સંત
ગુરગમ જ્ઞાન પ્રહણ કરી લીજે, તનમન અર્પણ ગુરજીવ કીજે
દેહ ધરી ગુણ ગાને હરીકા, જીલ ગયો હવા ખાય કળીકા સંત
સંત સમાગમ ખાંડકી ધારા, વીરલા સંત ઉતરે ભવપારા સંત
રામપુરી કહે ગુર પ્રતાપે, હરીજન ખેલે ખેલ હરીકા સંત
ભજન ૮ રાગ સીતાજના મહીના.

ગુરજી સંસાર સમુદ્રમાંય, ડુબી ડુબી મરીએરે
એવી ચારે કરો દીનાનાથ, ખાના થકી તરીએરે
ગુરજી અખંડ દરીઆ અપાર, નવખંડ ભરીયારે ગુરજી
તેમાં મુરખ રહ્યો શું મોહાય, પામે મન ભરીયારે ગુરજી
ગુરજી તરખેણી ટંકશાળ, સાનેથી સમજાવેરે ગુરજી
એવી મુજપર કરજો મહેર, પરીબ્રહ્મથી મીલાવેરે ગુરજી
ગુરજી આપ તણા આધાર, મુક્તિ મને દેજોરે ગુરજી
ગુણ જ્ઞાન ગમ ભંડાર, કામા કરી કહેજોરે ગુરજી

ગુરૂં તરણ તરણ ભગવાન, દયા દીક્ષ લાવેરે
રામપુરી ચરણનો દાસ, માયાથી જાડાવેરે ગુરૂં

ભજન ૯ રાગ સદર.

હરિજન હેતે થાલો તમે આજ, ગુરૂગમ લેવારે
મળસે અમૃત થાલો અપાર, જેવા થાખો મેવારે
હરિજન કરજો સુધ વિચાર, સદા સ્નેહ આણીરે
તજો મનથી અનીતિ અહંકાર, પીયો જ્ઞાન વાણીરે હરિજન
ભાવ થકી મળે ભગવાન, સદા મન સાથીરે
પ્રેમે વસીયલ ગુણ નીધાન, દુઃખસુખ સાથીરે હરિજન
મેતો લક્ષ ચારાસીની મહાંય, દીવશ બહુ કહાડ્યારે
સત ગુરૂંએ પકડી બહાંય, કાળ કોવ પાડ્યારે હરિજન
હરિજન અદ્ય મતી હું અજ્ઞાન, કાંઈ નવ જાણુરે

—રામપુરી ચરણનો દાસ, ગાય તમ ગાણુરે હરિજન

ભજન ૧૦ રાગ ગજલ.

અહો નીસ ધ્યાનમે રહેવે, સોહી ભર ભેદકુ પાવે
ભરા હે અમૃતકા કુંપા, પીવે જે હોય તદરૂપા
પાવે સોહી પાર લગ જતા, લગ નીસદીનકી સુરતા
નીરખે નીત નામકા તુરા, પરસે જન સંત કોઈ પુરા
કટે વીસી ભંગકી જલા, ખુલે સોહી બ્રહ્મકા તાલા
કરે ખોજ દારકુ પાવે, દ્વારા બીચ દેવ દરસાવે
જખી મન માયાસે તુટે, તખી જીવ કાળસે છુટે
મીટે મન હોત અભંગા, ચડે સહવાધ દીન રંગા
મીટે મન જન ઉજાલે, વોહી બ્રહ્મ જ્ઞાન સંભાલે
પીયે બીન પ્યાસ નહી બુઝે, ખાયે બીચ મુઠા નહી બુઝે

ગુરૂખીન બ્રહ્મ નહી પાવે, રહેણીખીન મોક્ષ નહી આવે
ગુરૂ ગમ જ્ઞાન જો લાવે, વોહી રામપુરીકો ભાવે

ભજન ૧૧ આશાગોડી.

ઐ મંદીર નહી તેરા, હંસારે જીવ ઐ મંદીર નહી તેરાજી
કયો તું કરે મેરા મેરા, હંસારે પ્રાણી ઐ મંદીર નહી તેરાજી
કહાંસે આયો કહાં જાવેગા, ખોજ તુંકર ઘર તેરા હંસારે
નવ માસ લગ જીવ રહયો ગરભમે રતત હરીકુ અંધેરા હંસારે
હુટકે ગર્ભસે ખાર આયો જન્મ, કરત પોકાર તેરા મેરા હંસારે
ખાલપનો સખ ખેલ મે ખાયો, દેખા ન સાંજ સંધેરા હંસારે
દેખ તીરીયાકુ જવાની ખોઈ, છાયા આંખોપે અંધેરા હંસારે
વ્રથપનો જન્મ આયો મુરખ જન, જમને આયકે ઘેરા હંસારે
તખ હરી હરી રતન લગ્યો મુખસે પાર લગા ખેડા મેરા હંસારે
ખરે અખત તું આંધ્યો ન અખતર, ખાય ખેડો સખખેરા હંસારે
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, સત સંગમે ડાર ડેરા હંસારે

ભજન ૧૨ રાગ ખોલમાં ખોલમાં.

રખડી રખડી રખડીરે, ભજન વિના રહયો જીવ રખડી
સત સંગમાં તું જરા ન સમજ્યો, પારકી નીંદા બહુ કરીરે ભજન
પરવનને પર નારીને જોતાં, જીવ ફરે જેમ ચકરીરે ભજન
અંધાધુંધમાં કાંઈ નવ દેખે, જાણુ ન વાણી ચીત થકીરે ભજન
કાળ આવીને પકડી જાણે, જેવી કસાઈ હાથ બકરીરે ભજન
તાડ તે તું ખોળ મુરખ જન, કેમ ખુવે હાથે કરીરે ભજન
ચંદ્રમા સુરજ બે સાધી લેને, મન મમતા સુળી ધરીરે ભજન
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, ગુરૂ ચરણ ચીત દે ધરીરે ભજન

ભજન ૧૩ રાગ જમકા અજ્ઞાન તડાકા બે.
 મન તું શું કરવા આથડે, જ્ઞાનગમ ગુરૂ વિના નવ પડે
 ખેવડીયાની ખોજ કરી નહીં, બેઠો નહીં નાવડે
 તુંબડું લઇને તરવા જાતા, મધ્ય દરીએ આથડે જ્ઞાન
 જાણ્યા વગર વાદીની વીધા, હાથ ઘાલ્યો રાફડે
 મણી મંળવતાં ફણી મળેતો, ઉછળીને આભડે જ્ઞાન
 ગુરૂ મળ્યા વીન જ્ઞાન કળાનો, તાળ ચુકે તાડડે
 જાણે નહીં કાંઈ રાગ રંગમાં, ઉંદ પેડે આરડે જ્ઞાન
 અબ્યાસ કર્યા વીન અખાડામાં, કેમ મલ નીવડે
 દાવ પેચમાં કાંઈ નવ સમજે, લાતમ લાતા લડે જ્ઞાન
 કડીયા કેરો શીશ થયો નહીં, વીના થોર થાપડે
 દે ઔપદ ઉસ્તાદ વીના તો, શરીર આખું સડે જ્ઞાન
 કક્ષા સાંભળવા ઘાટ ઘડે પણ, વિચારી પાછા પડે
 પરનારી પરધનને દખતાં, ચીત ચડે ચાકડે જ્ઞાન
 રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, ગુરૂ વાણી મનમાં જડે
 ધ્યાન ધરે જે ગુરૂ ચરણનું, પાપ બધું રખડે જ્ઞાન
 ભજન ૧૪ રાગ નવીન,

માન માન તું મન મસ્તાના કીયા ભરમમાં ડાલે
 સાથો નામ હરીનો સમરો, પ્રભુ ભણી નીરભય હોઠડે
 તારી નુરત સુરતપર જોઇલે, તારી દેહ વચે દાતા જોઇલે એ હાંહાં
 તમ નામની લાગે તાળી, ભરમ ગુફામાં જોઇલે
 બમર કાંઠે નેણા નાસકે, સોઢ સુખમણ ઘર જોઇલે
 તારી નુરત સુરતપર જોઇલે, તારી દેહ વચે દાતા જોઇલે એ હાંહાં
 સિદ્ધરોઆવમાં દેવ ધીરજે, દરસણથી સુખ પાઈલે

ગુરુગમ જ્ઞાન ગ્રહણ કરી મનમાં, પાપ કરમના ધોધલે
 તારી તુરત સુરતપર જોઇલે, તારી દેહ વચે દાતા જોઇલે એ હાંહાં
 અમીરસ પ્યાલા પુરણ ભરીયા, પ્રેમ કરી તું પાઇલે
 રામપુરા કહે ગુરુ પ્રતાપે, જીવને સીવ બનાઇલે
 તારી તુરત સુરતપર જોઇલે, તારી દેહ વચે દાતા જોઇલે એ હાંહાં

ભજન ૧૫ રાગ જંજળી જીવડા

હીણ ભાગી મનડા, તે તારું પ્રાત પ્રકાશ્યું
 સુરખડા જીવડા, ઠેસે કમાડ સીદ વાશ્યું
 કાચી કાયા પડીજ રહશે, કેમ ભીડ તું બાથે
 ચોળી ચોળીને બહુ નવરાચી, નવ આવ તુજ સાથેરે હીણ
 સગા વહાલા સ્વારથના છે, સાથે ન આવે કોય
 નારો પ્યારો સૌ વેગળા રહેસે, અંતે એકલો હોયરે હીણ
 નીચ કામથી કીરતી મેળવવી, બહુ માટા કહેવાણા —
 ધર્મ કર્મને સમજ્યો નહી કંઈ, હાથમાં લીધા પાણારે હીણ
 બહુ મહેનતે ધન મેળવ્યું, લક્ષ્મી લાખ કરોડ
 ધર્મ કામમાં પે નવ દીધી, કરી ગયો દોડા દોડરે હીણ
 અપાર સંસાર અંદર આવી, મર્મ ન લીધો સાર
 મોહ જળમાં પડ્યો ફસાઇ, જઈસ નકને દારેરે હીણ
 દીપક ઉપર દોડી પત્યું, પડી પડી ઝપડાય
 આપ સ્વાર્થે જાણે નહી કંઈ, લીધે દેહપર લહાયરે હીણ
 તેતર ઉપર ફરે બાજ તેમ, દેહના ઉપર કાળ
 અભાગી તું ચેતી લઇને, જરાતો નેણે ભાળરે હીણ
 સંત સમાગમ જરા ન સમજ્યો, કર્યું બહુ અભીમાન
 અંત સમયમાં નીપજસે શું, તેવું લાવતું બાનરે હીણ

રામપુરી કહે ગુર પ્રતાપે, ગુર વચન મન આણ
સત્ય સમજી લે જ્ઞાન ગુરથી, થાશે નહી કલ્યાણુરે હીણ
ભજન ૧૬ રાગ ભેરવી તજ દીયો પ્રાન

કાયા તો સુકાઈ, છાડ ગયો પ્રાની

છાડ ગયો પ્રાની, જરા દયા નહી આની છાડ

છાડ કાયાકું ચલ નીકલોવો, જરા સમજ નહી લીની

બહોત જતન કાયાને કીને, તોથી છાડહી દીની છાડ

જરા ભરોસા નહી જનેકા, દા દીનકી જંદગાની

સગા સંબંધી સાથ ન આવે, આંખર હે ધુડ ધાની છાડ

કચી મટીકી કાયા બનાઈ, લાય બસાયો પ્રાની

સુરત સુરતકી દોરી લગાઈ, વહા તેરી અયશાની છાડ

રામપુરી કહે ગુર પ્રતાપે, રામ સમર મન જ્ઞાની

જરા ભરોસા તુહી રામકા, ફાની જગત બય માની છાડ

ભજન ૧૭ મન તું બ્રહ્મરસ ભોગવનાર.

જીવ તું અમીરસનો પીનાર, સીદને માયાનો ખા માર

પાણીના પરપોટાની ભાઈ, આશા લાંબી કેવી

ઘડી એકમાં ફુટી જાસ, ઉમર આશા એવી જીવ તું

ખાંડાવારે મદતુ દીપુ, ચાટતા જીભ કપાશે

છેલાઈમાં બહુ વાંકો ચાલે, અંતે જમડા ખાસે જીવ તું

કલાલના ઘર કેર ઉંદર, પીને દાર ડોલે

લેયો મનીએ તરત કાળજી ફાલે જીવ તું

ખાખરમાં રહેનાર ખીલાડી, સ્વાદ સાકર નહી જાણે

અક્કરમી અમૃત નવ સમજે, મરે ખેંચી તે પાણે જીવ તું

હડકાયું કુતર નાસે, ખેસે નહી તે જરીએ

વીશયવાળા તો વળખાં મારે, કુળે દુખને દરીએ જીવ તું
 કાયા ઉપર કાળ ભમે છે, તરત પકડી જાસે
 રહેશે જીવના ધાર્યા મનમાં, પછી જીવ પસ્તાસે જીવ તું
 આવ્યો ક્યાંથી ક્યાં જવાનો, કર તપાસ તું તેનો
 સાધો લે તું સતગુર તારો, ઉકેલ પાડસે એનો જીવ તું
 મુઝ પડે નહીં સામણુ તેલે, વણુ દીવે અંધારં
 જ્ઞાન વીના બહુ ગાથા બાધા, મુક્યું ન તાર માર જીવ તું
 કરી કાગડે કાસી યાત્રા, વીસ્યા રહી ગઈ વહાસી
 સ્વાન પુછડી સાં વરસે કાઢી, અંતે વાંકી ભાળી જીવ તું

રામપુરી કહે ગુર પ્રતાપે, સૌ કોઈ ધરજો કાને
 ધરો ધ્યાન સૌ ગુર ચરણનુ, તેથી મન મુજ માને જીવ તું

ભજન ૧૮ રાગ ગણપતી ગાઉ સદા મુખ પાઉ.

જ્ઞાન ગુટીકા પાઈ મારે દાતા, ગુરજ જ્ઞાન બતાવ હો હોજી
 કાળ કોયકુ દુર હઠાઈ, મોરી સુરતી સખદમે મીલાઈ મારે
 સાસ ઉસાસકી દોરી દીખાઈ, મોરી સુરતી સમજપે ઠહેરાઈ
 ચંદ્ર સુરજ દો સાથમે લેકે, સુનસીખરપે ઠહેરાઈ મારે
 ગગન ગુર મેં ગેમી બીરાજે, જોતમે જોત છવાઈ
 અરસ પરસ તું કરલે દીદારા, અનહદ નાદ સુનાઈ મારે
 અમીરસ પ્યાસા પુરણુ ભરીયા, પીયો હરીજન ભાઈ
 પીવે સાહી પાર લગતહે, મુરખ ગાથાં બાઈ મારે
 રોમ રોમ રણુકાર ચલતહે, આઠ પહેર ઝણકાઈ
 રામપુરી કહે ગુર પ્રતાપે, અરસ પરસ દીખલાઈ મારે

ભજન ૧૯ રાગ જમકા અજબતડાકા બે.

જ્ઞાનમાં જેની સુરતા ગમે, ભજનથી પાપ બધા પરજમે
રામ નામ ઘંટીની અંદર, દાશ લીતર ના દમે
સુરતી સમ્રતી જેને વિચારી, શુક્રમણા આવીને ભજે ભજન
જગત કરે સૌ ખેતીવાડી, ખખર પડે નીજ ખજે
હરી નામનું ધન સંઘરેતો, કર્મ આવીને ભજે ભજન
લીલા મુકા લાકડા સૌ, પવન મધે પરજમે
પાપ કરમના હરી પ્રતાપે, આવી એમાં ખાજે ભજન
હરીજન સૌ હરી જનોને, માન મુકીને મજે
પ્રાણ રૂપ તણે નીજ આનંદ, મન માહી ઉછમે ભજન
રાણી અકલતા અંતરમાંથી, સત સંગ ચીત ભજે
સુખદાઈ સંત તણે સીખામણ, ધ્યાન ધરી સંભાજે ભજન
હરતા કરતા મનની અંદર, રામ નામ ધન રમે
રામપુરી કહે ગુરુ પ્રતાપે, તે મનની મમતા દમે ભજન

ભજન ૨૦ રાગ કાલીંગડા.

સમજ મન માંઠરે, વિચાર કાંઠ કાંઠરે
હરી નામ તું હેતે ભજીલે, સાચી એ તારી કમાઠરે સમજ
પાર કરે એ બેડા તહારે, આપશે માક્ષ ભાઠરે સમજ
મનરૂપી ઘાડાને વાળે, બુદ્ધાની લગામ લગાઠરે સમજ
બાળપણે તેં ખેલમાં ખેલો, જવાની ભાગમાં ગમાઠરે સમજ
વ્રથપણે તું ભજે હરીને, ઠગવાની બાજી રચાઠરે સમજ
કાળ આવીને મારે ઝપાટો, ક્ષણમાં જઝસ ચવાઠરે સમજ
રામપુરી કહે ગુરુ પ્રતાપે, ખોટી આ દુનીયા સગાઠરે સમજ

ભજન ૨૧ રાગ ચિનાશ્રી.

સીદને દહુ ધરી, ભજન વિ સીદને દહુ ધરી	
તુજ જનુની ભારે મરી, ભજ વિના સીદને દહુ ધરી	
રામ સમરલે અનમાં પ્રાણી, તેથી તું જાય તરી	ભજન
લક્ષ્યારાસીના ફેરા એ રાગે, આવે ન જન્મ ફરી	ભજન
કાળ કોવને દુર કરી દે, મુખે તુ ભજ શ્રીહરી	ભજન
નામ ભજનના અખતર સજલે, મન મમતા દુર કરી	ભજન
એ ધીન બીજી ભાક્ષની ખારી, જઈસ સંસાર તરી	ભજન
રામપુરી કહે ગુર પ્રતાપે, લે રામ નામ સમરી	ભજન

ભ ૨૨ રાગ સીતાજના મહીના.

સાચી પ્રગટે જે પ્રીતડી, સહેજે ભેટે ભગવંત	
એવા સંત આ જગનમાં, કોઈ વિરલા અનંત	સાચી
ચાતક ચાહત મહને, આંધી તેનાથી પ્યાર	
ચંદ્રમા ધ્યાન ચકોરનું, એથી ખાય અગાર	સાચી
પંખી હરીયલ કેરા હૈયાનાં, જુએ લાકડાથી ભાવ	
પ્રાણ જતા પણ નવ મુકે, ધરે જમીને પાંચ	સાચી
મનડુ અંધાણ દીવા જોતમાં, પ્રેમી જુએ પતંગ	
રોકીએ તો પણ વ રહે, બાળે પોતાનું અંગ	સાચી
સાંભળી વેણાના શબ્દને, મુકે ચરવા નીશા	
માઘા તે નાદમાં અગલા, જુદ્યા શરીરનું ભા	સાચી
સતી પતી તણાં સંગમાં, બાળે આપ શરીર	
ઘાડા સુરો સંગ્રામમાં, મેલે પોતાનું શીર	સાચી
ભમરો કમળ કેરો ભોગીયા, ખુવે પ્રેમનો પ્રાણ	
ગુર પ્રતાપે રામપરી. કહે પ્રીતી અંધાણ	સાચી

ભજન ૨૩ રાગ લાવણી મન તું સ્મરણ કરે હરીકા.

કાયા કારમીરે, આતો કાચ તણો છે કુપો
નહી રહે જળવીરે, આલ્યા ગયા કેકતો ભુપો
હસી હસીને વાત કરે શુ, વડીમાં બગડે પીઠી
દીઠી દીઠી વણાની દીઠી, ચડપ આવી ગઈ ચીઠી કાયા
ભાત તાત જણે પુત્ર હુમારે, થાય નીસદીન ખોટો
ખોત આવસે નજીક એકદીન, થસે ખેલ ભાઈ ખોટો કાયા
ભાઈ ખોસે બંધવ અમારો જીવો ભવભવ જોડી

આવી અચાનક કાળ પકડશે, તરત નાખસ તોડી કાયા
નારી જણે સ્વામી મારા, અમર જીવો અવીનાસી
દીન એક ઝડીયાં તરત ઉતરસે, કાળ કરસે ઉઠાસી કાયા
અંગ સાળ શણગાર સજીને, મન માંહી બહુ રીઝો
લાલ વેરાગણુ એકદીન બનવું, વેસ બદલવો બીજે કાયા
મુખડુ દેખો લઈ દરપણુમાં, જમની સમજે સહેમાં
કાળ કરસે એક દીન કળાહળ, ઝડપ સુવાડે ચેહમાં કાયા
ઘરખાર સંસાર તજીને, જાણું એક દીન મેલી
ગુરૂ પ્રતાપે રામપુરી કહે, નથી હરી વીના બેલી કાયા

ભજન ૨૪ રાગ અતાદ સખી કોન.

ભજને મનડા મુખેથી સીતારામ, મુખેથી સીતારામ ભજને
ખોટા આ જગજી તમામ, ભજને મનડા મુખેથી સીતારામ ભજને
હરી જગતના તારણ મારણ, આપે માફતું ધામ ભજને
સંસાર વ્યાધી જુઠી ઉપાધી, સાથે ન આવે દામ ભજને
કાયા છે ખોટી માયા છે ખોટી, ખોટા સંબંધી તમામ ભજને

તરણ તારણ અધમ આધારણ, સાચુ પ્રભુજનું નામ ભજને
કર્મ ખંડનથી છુટકે કરશે, સુંદીર મુરત શ્યામ ભજને
રામપુરી કહે ગુર પ્રતાપે, તન મન અરધ્યું તમામ ભજને

ભજન રપ રાગ સીતાજના મહીના.

હરી નામ લેવાને હું સીલા, સૃષ્ટીમાં હરીજન
ખામ જાણે શુ ખર ખીરને, ઉલટે ઉકરડે મન હરી નામ
ખાતીને કાગડા શું કરે, ખાય ખાતી મરાજ
ખાડાને પાનના ખીડા શાં, સાધે પાડા પરાજ હરી નામ
આંધળો સમજે શું આરસી, જાણે છાણા સમાન
એહરા આગળ સંખનાદ શું, નહીં ઉઘડે કાન હરી નામ
ગંગાને ભમરે ભોળવી, ખતાવ્યો બધો ખાગ
જેતાં ખગીયાના ઝાડને, જોયો વિષ્ટાનો ભાગ હરી નામ
સમજે નહીં સ્વાન સંપમાં, ઘણા ફેતાં ઉપદેશ
નજરે જાતીલાને દેખીને, મનમાં લાવે દેશ હરી નામ
ભોજન અનનાં શા ઉઠને, રોઝે ઝાંખરા જોઈ
ચળગી ઈતડી અડાંજમાં, પીસે દુધ મેલી લોખ હરી નામ
કચ્છ પુરશપતન ફાતડા, મળે એકે નહીં ઇલાજ
કાળા તે રંગની કામળને, ચડે રંગ નહીં સાજ હરી નામ
નીર તે ખારાની માછલી, મીઠા નીરે મરી જાય
કુતર ખીરને ખાય તે, ઉલટી આચીંતી થાય હરી નામ
આખી સૃષ્ટી કેરી ચક્ષુને, મુરજ ઉગે મુખ થાય
સૃષ્ટીમાં ઉઢીક અભાગીયાં, દીવસે એને ન દેખાય હરી નામ
ખાય સાકરને સૌ જનો, સુંદીર કરવા કાય

કાંકરો ખર જો ખાયતો, જોખમ જીવનું થાય હરી નામ
ગુરુ પ્રતાપે રામપુરી, કહે દાખલા પ્રમાણ
અદ્યમતીથી અરાધીયા, ક્ષમા માગુ મુજણ હરી નામ

ભજન રદ રાગ પાવારે ગઢથી ઉતર્યા-

કોપી રહ્યો છે દેહ ઉપર કાળ મુરખ લે માની
ખાંધ પાણી પહેલાં તું પાળ મુકી દે હેવાની
નથી ઘડી તણે વીસ્વાસ મુરખ લે માની
આતો સ્વપના જેવી વાસ મુકી દે હેવાની
એળે ખેળે ખેળે અવતાર મુરખ લે માની
માથે તારા છે જમનો માર મુકી દે હેવાની
થાસે મનનું થાઈ તુજ ધુળ મુરખ લે માની
ખુવે ઉંઘમાં વખત અમુલ્ય મુકી દે હેવાની
આગ્યો ખર્ચમાં કરી કોલ મુરખ લે માની
તારા હૈયામાં ખાંધી જો તોલ મુકી દે હેવાની
જેતા જેતામાં આયુષ્ય જાય મુરખ લે માની
ઉડી ડહાપણમાં તુજ લહાય મુકી દે હેવાની
આવ્યું કીનારે કુખસે નાવ મુરખ લે માની
રાખ હરી ભજ્યાનો લાવ મુકી દે હેવાની
નહી નહયો ગાદાવરી ગંગ મુરખ લે માની
નહી ક્યારે હરીજન સંગ મુકી દે હેવાની
નહી ગયો તું દેવ દરસન મુરખ લે માની
કેમ થાસે જગદીસ પ્રસન્ન મુકી દે હેવાની
તાકે ખાવા મરતનો માલ મુરખ લે માની
ચાલે ચાલવામાં તું તો કુચાલ મુકી દે હેવાની

રાખ હરી ભજ્યામાં પ્રીત મુરખ લે માની
કહે રામપુરી તો ખચીત મુકી દે હેવાની

ભજન ૧૭ રાગ ભેરવી.

મુરખ મન કેમ ના ભજે ગોપાલ કેમ ના ભજે ગોપાલ મુરખ
રંગ રંગના પહેર્યા પાશાગ, નાખી ગળામાં માતીની માળ
મુખેથી કદી હરી ન બોલ્યો, કુટ્યું તારૂં કપાળ મુરખ
દાળ ભાતને લાડુ લાપસી, ખાઈ વધાર્યા ગાલ
જમના દુતો આવી પકડશે, કરશે તું બે હાલ મુરખ
ત્રણ દીવસ તુજ તીરીયા રૂવે, માત રૂવે લાવી વહાલ
સગા સંબંધી સાથ ન આવે, બાળે હાલને હાલ મુરખ
ક્ષણ એક વાર કરે નહીં પાછળ, વેંચી લે વન માલ
રામપુરી કહે ગુરૂ પ્રતાપે, હરી ચરણ સંભાળે

ભજન ૨૮ રાગ કામળ દીસે છે અલબેલા.

હરીગુણ ગાયા વિના, અમથા વરસ ગાળીયારે હરીગુણ
કુઠી પ્રીતી કુઠી માયા, કુઠી મોહ ભરેલી કાયા
વીના હરીગુણ ગાયા, ભવ તેં બાળીયારે હરીગુણ
કેઠની છત નવ સદાય છાજ, જેવી માંડી આતસ બાજ
રાજ થાય શું જોઈ, મંદીર માળીયારે હરીગુણ
જાણ્યા મનમાં નહીં હરીને, લીધી ભુંડાડ ઝાઝ ભરીને
વિના દયાના દાન કરી, તેં બાળીયારે હરીગુણ
અવળા રસ્તે ઉમર આખી, મળી ચીંતામણ બોલ નાખી
મન મધે તેં રાખી, તીખી પાળાયારે હરીગુણ
રાજ ધર્મની આગળ ધરસેં, ત્યાં તારા પગતો ધર ધરસેં
ચડીને જમડા કરસે, તું કયાળીયારે હરીગુણ

વાત મરણુની નહી મટવાની, જો જાગી નથી વાર જવાની
 નહી આવે તુજ સાથે, વાલની વાળીયાંરે હરીગુણ
 વસ્ત્ર તારાતો હુડીજ લેશે, લઈ જઈ બહાર ઝડ આગો દેસે
 ગુરૂ પ્રતાપે રામપુરી કહે, રહેશે રાખોયાંરે હરીગુણ

ભજન રટ રાગ મને મયા લગાડી મત જાવરે
 મને એકલડી મુકી નવ જાવરે, હંસા મુજ પ્યારાણ
 મને પ્રીતીમાં ફસાવી નવ જાવરે, હંસા મુજ પ્યારાણ
 બહુ દીન કરો તમે ચાકરો, હંસા મુજ પ્યારાણ
 તમે દયા ન કરો દીલ માંયરે, હંસા મુજ પ્યારાણ મને
 કાચી માટીની કોટડી, હંસા મુજ પ્યારાણ
 તેને તુટતા ન લાગે નહી વારરે, હંસા મુજ પ્યારાણ મને
 — બહુ દીન ભટક્યો ભુલમાં, હંસા મુજ પ્યારાણ
 તને ગુરૂ ગમ નાવી લગારરે, હંસા મુજ પ્યારાણ મને
 જળ ચીનાની કુરે માછલી, હંસા મુજ પ્યારાણ
 તેમ ગુરૂ ગુરૂ કર તું પોકારરે, હંસા મુજ પ્યારાણ મને
 ભજન કરિ લે તુતો ભાવથી, હંસા મુજ પ્યારાણ
 તારા કર્મ પાપ મટી જાય, હંસા મુજ પ્યારાણ મને
 ફર્યો લક્ષ ચારાસીની માયરે, હંસા મુજ પ્યારાણ
 તને જ્ઞાન ન આવ્યું તલ ભારરે, હંસા મુજ પ્યારાણ મને
 રામપુરીની, વિનતી, હંસા મુજ પ્યારાણ
 તુતો પળ પળ કરજે પોકારરે, હંસા મુજ પ્યારાણ મને
 કવીત ૧

ગુદળને માને કોણ, રામને જાણે છે કોણ
 કથાને સાંભળે કોણ, ગીત નાટકના ગવાય છે

(૨૫)

ધૂનંતો હસે કસે, પાટલુન કોટ પહેરી
ખમીસ ને જકીટ, નેકટાઇ કોટ ગાલે છે
બ્યાપ ચાલ પર હરી, પરાયાની ચાલ ચાલે
ભારીને તમાચા, મુખ લાલનો બનાવે છે
કહે દાસ રામપુરી અવમનિ પાચે થયો
સૂટી માંહી અવકાર, સર્વે દેખાય છે
કવિત ૨

સરદાર સોન થયા, કવીયોના ભાર ગયા
રામ નામ પરહરી, ગુણ પૈસાના ગાય છે
ખોટા રોજગાર થયા, વિચાર આચાર ગયા
સતને સસાર મુકી, અસતને ધાય છે
અસલના હતા તે તો, કમસલ થઇ ગયા
કમસલ આજકાલ, અસલ કહેવાય છે
રામપુરી કહે તમે, સમજો ચતુર નર
આજ કાલ પુરો કળીકાળ તો દેખાય છે

કવીત ૩

પતીવ્રતા નારી તેતો, વ્યભીચારી પદ ધારી
સતી નામ મન ધરો, આંખ ખીજથી લડાવે છે
એટ ભુમી જાણ થઈ, મેઘની તો વૃષ્ટી ગઈ
ભુમીપર કુદરતી થઈ, અનીતી તો ભાવે છે
સત્યનો પ્રકાસ ગયો, વચનનો વિદાસ ગયો
પ્રેમનો પ્રભાસ ગયો, દ્રેષ વધી આવે છે
રામપુરી કહે સાંભળો, મુજણ સૌ
મુરાવો મુર મુકી જાણ પદ ધારે છે

કવિત ૪

માને નહીં મુરખ, કહ્યું કેટલું હું ઘડી ઘડી
 મીત્ર ઓ સુધારો મતી, જગતના જળથી
 કપડી તું ફાળ્યો, ફાંદાના ફીતર વીસે
 નફર ઠગાયો, તન મન માલથી
 નવ જીવ માન્યો, ધરાયો નહીં જગતમા
 સાથ નહીં આવે, ત્રીયા તુજ વહાલથી
 રામપુરી કહે, સમર તું રામ નામ
 માક્ષપદ મળસે, હુરી ગુણ નામથી

કવિત ૫

સ્નાન કર્યા જમના જળમાં બાહુ
 પ્રાણ ન પોતાના, સુદ્ધ ના બનાવીઓ
 યોગ સન્યાસ પહેર્યો ઘણા પ્રેમથી
 યોગના તો ધર્મકર્મ, મનમાં ન લાવીઓ
 ભણે વેદ બ્રાહ્મણ, ઘણા નીત નેમથી
 વેદના તો ભેદ જરા, મનમાં ન ફાવીઓ
 કહે રામપુરી એવા બ્રહ્મ થયા ઘણા ઘણા
 સુદ્ધી ઉપર જન્મ લઈ, કુળને લજાવીઓ

કવિત ૬

બાલો મીત્રો બોલ, તમે તોલ કરી મન વિસે
 અનીતીને નોતી આપ, મનમાં વિચારિને
 ચાડીને અનાડી પણ, મન થકી દુર કરી
 અને પર નારી તણ, કરો કાજ સત્ય ધારીને
 જન્મ નીજ નમ્રતાથી, જગમાં ગુજરી લઇ
 માર મન મમતાને, કોવિને વિસારીને

કહે રામપુરી મીત્રો, ભણે રામ નામ મુખે
સખો નીત મન વિસે, કુંજના બીહારીને
કવીત ૭

માળા એક તુળસીની, બીજી રૂદ્રાક્ષ તણી
કમળના બીજની પણ, માળા સારી થાય છે
આંબળાની માળા બને, સોભીક પ્રવાળ તણી
એવી એવી માળા ઘણી, પુરાણમાં ગવાય છે
જપના કામે છે ઘણી, તુળસીથી મોક્ષ મળે
રૂદ્રાક્ષ પહેર્યા થકી. પાપ બધા જાય છે
રામપુરી કહે ભગિન. ઉપજે જેના ઉર વીસે
એવા સંત કેરા હૃદયે, માળા મનમાય છે
કવીત ૮

રૂદ્રાક્ષ તુળસી પહેરી, કોઈ કરે ચોરી જતરી
નીંદા કરી જીક બેસે, પાળે ના આચારને
તેના ડીસે રોગ થાય, ભોગવે કોઈ સદાય
અંતકાળે જન્મદુત, મારે તેને મારને
સાણસીથી તોડે આમ, દડે હણી દેછે ડામ
બહુ બહુ દુઃખ પહી, દે છે એ ગમારને
વિપ્ર વેદ વિષ્ણુ તણી, નીંદા કરે જે નાર
રામપુરી કહે પામે, ખર અવતારને

છપ્પા ૯ ગાંજનું

ગાંજ ગુનીજન જે પીયે, દીધે દરસન ભગવાન
લાખન જામે ગુન ભર્યા સમજે જે ગુનવાન
સમજે જે ગુનવાન, પ્રાત મુખ વાસે પાવન

જાવત દોલસે દુખ, મુખ સંપત ધન પાવત
છાવત મુખધે તુરે, સુર સુરાતન આવત
ધાહાવત સંત મુ જાન ધ્યાન શંકરમે જાવત
કહે રામપુરી નીત જ્ઞાન, ધ્યાન જો કરે ચીલમકો
દુઃખ સંકટ મીટ જાય, સ્વાર્થ તો સરે જતમકો

કવીત ૧૦

ગાંજના જુમાની, કુંગા પાણીમા ન ધાણી હોય
જાણી જોડ માતની, નીશાની શાને કીધી તે
માર્યા દમ તાહરો, ન જાણુતો ગાંજનો માર્યા
આતો કાળી નાગણુની, અગત ને પીધી તે
ઓરી જેણે નીસા, તેતો નીશા તન ધન વહેરી
કહે વાણી કુવાણીને, જવાની રૂઢ કીધી તે
રામપુરી કહે, આનદના બદલામાં નંદ બની
નીશામાં નીશાની, માત તણી શાને લીધી તે

ભજન

ધનના તુ કરના સ્વામી, જમ પ્રાણ તનશે નિકલે.

ગોવીંદ નામ લેકર—ફીર પ્રાણ તનસે નીકલે.

શ્રી ગંગાજીકા તટ હો—યા જુમનાજીકા બટ હો,

મેરે સાવરા નીકટ હો—

જમ૦

શ્રી વંદાવનકા સ્થલ હો—મેરે મુખમે તુલશી દલહો.

વીજુ ચરણકા જલ હો—

જમ૦

સનમુખ રામ ખડા હો, બંસીકા સ્વરે ભયા હો;

તીરજા ચરણ ચર્યા હો—

જમ૦

સીરસોહના મુકુટ હો, મુખરૂપે કાલી લટ હો;
 યહી ધ્યાન મેરે ઘટહો— જમ ૦
 જમ કંઠ પ્રાણ આવે, કોઈ રોગ ન સતાવે,
 યમ દરશન ના દીખાવે જમ ૦
 મેરા પ્રાણ નીકલે મુખસે, તેરા નામ નીકલે મુખસે;
 બચ જાઉં ઘોર દુખસે. જમ ૦
 ઉસ વક્ત જલદી આના, નહી રચ.મ ભુલ જાના;
 બનસીકી ધુન સુનાના. જમ ૦
 યહ નેકશી અરજ હૈ, માનો કયા હરજ હૈ,
 કુછ આપકી ફરજ હૈ. જમ ૦
 વિદ્યાનંદકી એ અરજ—ખુદ ગજકી હૈ ગરજ;
 આગે તુમારી મરજ. જમ ૦

ભજન

લગાલે પ્યારે રામ ભજનસે પ્રીત,
 માતા પીતા સુત બાંધવ નારી, સખ દો દીનકે મીત;
 પરમેશ્વર નિજમંદુ તમારો, સદા રહે સંગીત. લગા લે૦
 અપને અપને સ્વારથ લાગે, યહ સખ જગકી રીત;
 પરમારથકે સાધન કારણ, સખ હોવે વિપરીત. લગા લે૦
 સકલ જગતકા પાપ નિવારે, હરીકા નામ પુનીત;
 ભવસાગરકે તારણ કારણ, મુખરો મનકો જીત લગા લે૦
 તન મન જોખનકા મદ ત્યાગે, સખસે રહો વીનીત
 બ્રહ્માનંદ શરણ પડ પ્રભુકી, સખ દુખ જાવે મીટ. લગા લે૦

સમાપ્ત

તૈયાર છે ! તાકીદ મંગાવો ! થોડી નકલો શીલાક છે !

વીસમી સપ્તીનો જોશ જંગ !

મધુ કાન્તા..

યાને

મેવાડની સીંહણ

આ પુસ્તકની અંદર અસદ્દ અત્યાસીક જમા
નામાં આપણા દેશની ક્ષત્રાણીઓ કેવી બહાદુર હતી
અને રણસામ્રાજ્યમાં તેઓ કેવું પ્રાક્રમ કરતી હતી તે
સારી રીતે બતાવી આપ્યું છે, હાલમાં રજપુતાની-
ઓને જનાનખાનાની જલમાં રાખવામાં આવે છે
તેના કરતાં જો પ્રથમની માફક કેળવળી આપી લશ્કરી
તાલીમ તેમજ ધોરસ્વારી વીગેરે જો આપવામાં આવે
તો તે ક્ષત્રાણીઓ તેમજ તેની સતતી પણ બહાદુર
બને તેમાં કાંઈ નવાઈ નથી નિર્ગાંધ થઈ ગયેલી સી
બતીમાં મનુષ્યાવની લાગણી પ્રગટી નીકળે વીગેરેથી
બરપુર પુસ્તક છે છતાં તેની કીંમત ફક્ત બાર આનાજ
છે. ટપાલ ખર્ચ બુદ્ધ માટે તાકીદ મંગાવો

મળવાનું ઠેકાણું,

કેશવલાલ મગનલાલ દુધવાળા.

કાલુપુર, અમદાવાદ.

શું તમો એ

પવિત્ર પદ્મણી

યાને

સાતિનો વિજય.

એ નામનું નવિન નોવેલ વાંચ્યું છે; જો
ન વાંચ્યું હોય તો હમણાંજ મંગાવી લો,
કારણ કે ફક્ત તેની થોડીજ નકલો શીઝીકમાં
રહી છે.

“કરો કોડ ઉપાય પણ,
જાતી સ્વભાવ ન જાય;
કાગ પડ્યો સોનાને પિંજર,
વિધવિધ મેવા ખાય;
તોપણ જાતિ સ્વભાવે મુરખ,
નર્ક જોઈ લલચાય ચહાય કરો

નીચ તે નીચ છે; તથા તેના પરિચયે કેવા પ્ર-
કારના અનર્થો થાય છે, તેનું આગેદુર્ય હીનદર્શન
કરવું હોય તો તરત મંગાવો તેની હીમત ફક્ત આઠ
આના જ છે. ટપાલ ગર્થ જુદું. મળવાનું ઠેકાણું
કેશવલાલ મગનલાલ દુધવાળા. —કાલુપુરેડ, અમદાવાદ.

પ્રેમ, શૃંગાર, હાસ્ય અને કરુણા રસથી ભરપુર !

એક કલ્પિત નોવેલ.

ઈશકે અંજમ યાને મોતનો પેગામ

ભાગ ૧ લો મુદ્દ્ય ફક્ત આઠ આના ટપાલ ખર્ચ જુદું

ભાગ ૨ જો (પુરો મુદ્દ્ય ફક્ત આઠ આના ટપાલ ખર્ચ જુદું

જમાં—હોળી, ધુળેદી જવા તહેવારોમાં નિર્દોષ
ગમ્મતથી પેસતાં સમાજમાં સંડો, વિદ્યાર્થી જીવનમાં
જોઈએ તેવો મા, બાપનો, અંકુશ નહિ હોવાના
પરિણામે તેઓની થતી દુર્દશા, પઈસાદાર કુટુંબની
છોકરીઓને ગરીબ સાસરામાં સમાશ કરતાં, નડતી
વિટમ્બણાઓ ! વિધુર સાસરો અને નાદાન વરની
વચ્ચે પાનુ પડેલી પ્રેમદાની કર્મ કથા ! પુત્ર લા-
લશાની વૃત્તિના અર્થે પતિ પ્રભુને તજી પરતર
સાથે તકદિર અજમાવતી અબળાઓની અવમ દશા !
વિગેરે ચાલુ જમાનાના વિષયોથી ભરપુર આ
પુસ્તક છે.

બન્ને ભાગ લેગા મંગાવનારને ટપાલ ખર્ચ માફ.

મલવાનું ઠેકાણું.

કેશવલાલ મગનલાલ દુધવાળા.

કાલુપુર રોડ—અમદાવાદ.

વાંચક વર્ગને વધામણી

કેશવલાલ મગનલાલ દુધવાળાના પુસ્તકાલયમાંથી
વાંચવા લાયક ચુંટી કાઢેલા થોડાક પુસ્તકોનું

સચીપત્ર

દુળી દંપતી યાને વિશુદ્ધ પ્રેમનો વિજય...	૧-૮-૦
મધુ કાન્તા યાને મેવાડની સિંહણ....	૦ ૧૨ ૦
વીર વિજયસીંહ અને વિજયાકુમારી....	૦-૮-૦
પવિત્ર લલિતા અને તરુણ ચોળી....	૦-૮-૦
પુર્ણચંદ્ર અને લલીતા ...	૦-૮-૦
નટવર યાને ઝેરનો ખ્યાલો....	૦-૮-૦
છશ્કે અંબમ યાને મોતનો પેગામ ભાગ ૧લો	૦-૮-૦
છશ્કે અંબમ યાને મોતનો પેગામ ભાગ ૨જો (પુરા)	૦-૮ ૧
રસિક મેના ...	૦-૮-૦
મનહર મેના ...	૦-૮-૦
સુંદર માણી	૦-૮-૦
પવિત્ર પદ્માણી યાને સુનિનો વિજય....	૦-૮-૦

ઉપરના પુસ્તકો તથા ખીજી ઘણી જાતના પુસ્તકો હમારે
ત્યાંથી રોકડી અગર વી. પી. થી મળશે દરેક પુસ્તકનું ટપાલ
ખર્ચ જુદું સમજવું. મળવાનું ઠેકાણું.

કેશવલાલ મગનલાલ દુધવાળા.

કે. કાલુપુર રોડ, અમદાવાદ.

ફક્ત થોડી નકલો સીલકમાં રહી છે માટે તાકીદે મંગાવે
નહિ તો પસ્તાશો.

એકે અવાજે વખણાયેલું પુસ્તક

દુઃખી હંપતયાને વિશુદ્ધ પ્રેમનો વિજય

આ પુસ્તકમાં પતિવ્ર
ત્નીને અનેક કષ્ટો પ.
છતાં પોતાનું સત્તા
કેવી રીતે સાચવી શકે
મજ સગન પુરૂષ આ
પત્નાવૃત્ત દાખવીને
શિદ્ધતા પસાર કરી સત્ય
અને નીતિથી સુખની
સીમાએ પહોંચતાં આ-
ખરે દેશ સવામાં કેવી
રીતે જોગાય છે વગેરેનું
રસપુર્ણ વર્ણન
કન્યાવિક્રય, વૃદ્ધલ
સંટો, વિધવાવ્રત
કેવાં કેવાં ભયંકર
શુભો આવ છે
આખેકુમળચિતાર ૨
ખવામાં, આવ્યો છે

આ પુસ્તક અવશ્ય જરૂરિયા થોડ્ય છે આ પુસ્તક વાંચવા લ
પછી નીચે મુકવું ગમતું નથી; માટે તાકીદે મંગાવો. આ પુ
ત્રીપ્રકરો તેમજ જાળકાને વાંચવા લાયક છે માટે તાકીદે મંગ
તેની કામત ફક્ત દોઢ રૂપીઆ ટપાલ ખર્ચ ચાર આના જ
મંગવાનું ઠેકાણું—

કેશવલાલ મગનલાલ દુધવાળા, કાલુપુરેડો-અમદાવાદ.

